

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șase luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se restituie.

Nr. 11.

Luni, Marți 15 (27) Ianuarie

1885.

Românii, Tronul și opiniunea publică.

X.

Un om de stat român interpelându într-o zi pe comitele Andrassy, când era ministru, că de ce Ungurii nu se gândesc a se împăca cu Românii din Transilvania, Andrassy s'îi fi răspuns că această împăcare ar fi ușor de realizat, decât nu s'ar opune așa de mult Maghiarii din Transilvania. Tocmai așa de bine putea să răspundă un Maghiar ardelen în locul lui Andrassy: că cei cinci sute de mii de Unguri și Secui din Ardelu ar trăi ași în cea mai bună pace și înțelegere cu Românii, decât nu s'ar opune la acesta conaționalii lor din Ungaria.

Reciprocitatea dintre Maghiarii ungnreni și transilvăneni încât privește interesele dominației lor asupra Românilor nu se poate nega nici un moment. Cu toate acestea opiniunea memorată a comitelui Andrassy posedă o mare importanță reală și actuală.

Ungurii din Ardelu cunosc puterea elementului românesc mai mult decât conaționalii lor din Țera ungerescă și de aceea au presemțirea, că acest element nu poate să fie mult timp ținut în starea aservită de ași, că va sosi erași o zi, când el își va elupa din nou o poziție mai demnă de omenire. Este cu neputință ca un popor dotat de la natură cu atâta talent și cu atâtea însușiri escelente, un popor atât de folositor statului și atât de viteaz pe câmpul de bătăie, este cu neputință ca un astfel de popor să rămână în vezi servitorul unei rase, care nu-i este nicidecum mai superioară în calitate.

Acăsta o sântă instinctiv Maghiarii din Ardelu și idea, că poate să sosescă un timp, când ei vor fi în această țară reduși erași la porțiunea ce li se cuvine după numărul și importanța lor, îi seduce la nise acte din cele mai nesocotite; îi împinge a se face luntre și punte ca să împedecă desvoltarea națională a Românilor, combătându cu-o patimă demnă de-o cauză mai dreptă orice idee conciliantă față cu ei, vină ea de ori și unde; îi împinge în fine să se constituască aici în țară la noi chiar în tribunale de acuzare contra elementului românesc.

Centrul agitațiilor în contra elementului nostru scim că este Clușul, acăsta insulă maghiară încunjurată de undele populației românesce ardelen. Aici fierbe cazanul cel mare cu minciunile și defăimările contra Românilor, din care se hrănește opiniunea publică maghiară; de aici își trage informațiile biroul de presă din Peșta spre a-le împărtași mai departe străinătății prin foile subvenționate de guvern; de aici își iau consiliarii Majestății Sale datele, cu cari își justifică faptele înaintea Tronului.

În lupta înverșunată ce s'a încins între elementul maghiar și român după actele de violență săvârșite de la 1867 încôce, este învederat, că dintre toți factorii puterii de stat numai unul este, care poate să ia inițiativa de împăcare, numai unuia îi incumbă rolul de mijlocitor spre a împiedecă vătămarea binelui comun al statului și acest factor este însuși Suveranul, care stă peste partide și care a de-

clarat din înălțimea Tronului, că dorește să vedă pe deplin liniștiți și pe credincioșii săi nemaghiari.

Adversarii noștri scim bine că puterea Coronei este destul de mare, spre a face ca chiar în cadrul legilor existente poporul român să se sântă mai ușurat; ei scim că voința Suveranului este destul de tare, ca să potă face să se curme cel puțîn călcările de lege, prigonirile și nedreptățile dîlnice ce trebuie să le sufere ași poporul român. De aceea ei și au pus și își pun toate silințele spre a izolă Tronul de noi și spre a ne ține pe noi depărtați de Tron, defăimându-ne înaintea lui și a opiniunei publice ca pe un element, care ar tinde la distrugerea statului.

În primăvera anului 1869, pe când întrunirile Românilor ardelen se pronunțau în contra participării la alegerile dietale, foile maghiare din Cluș lăfiră cele mai miserabile faime asupra intențiilor conducătorilor români. „Augsburger Allgemeine Zeitung“ publica mereu la articuli și corespondențe meniți de a ne înegri înaintea Tronului și a opiniunei publice, în cari se dicea între altele că noi Românii, cari am înălțat la 1848 stegul împărătesc, n'am fost decât numai nise bande de tâlhari cari rămneau la posturi grase, der cei ce sub vulturile împărătesce făcură carieră ar fi gata ori și când de a se alia cu Muscalii în contra acestui vulture.

Nu se ținea o adunare românescă, nici chiar întrunire literară, fără ca foile din Cluș să nu fi folosit ocaziunea de a așta prin tot felul de scornituri opiniunea publică maghiară în contra noastră.

Așa am fost calumniați la 1869, așa în toți anii necurmat până în ziua de ași. Înaintea diariștilor și corespondenților din Cluș și din Peșta orice am lucra și am întreprinde spre apărarea nemului nostru sau în folosul lui este „trădare de patriă.“ De facem opozițiune legală guvernului, de protestăm în contra volniciei vr'unui fișpan, vicespan sau solgăbiru, de scriem vr'o carte sau edam vr'un diar românesc, de ne întrunim în vre-o societate de binefacere sau literară, de voim a ne înființa vr'o școlă românescă, în toate împrejurările vieții noastre naționale suntem înfierăți de dușmanii ai ordinii publice, suntem acusați că conspirăm în contra statului. Chiar dîlele trecute pentru că ceream împlinirea vechiului postulat al națiunei noastre de a avă o universitate proprie românescă, diarul nostru a fost declarat de corespondenții ungeri din Peșta de „irredentist.“

Nu mai încapă îndoielă, că stăm față cu un sistem diavolesc de defăimare a națiunei noastre, care se urmărește de la 1866 încôce cu o tenacitate de feră din partea adversarilor noștri. Picătura ce cade mereu găuresce și petra. Invinuirile continue, ori cât de nedrepte au fost, n'au putut să rămână fără influință asupra Tronului, mai ales că noi până mai anșerți n'am întreprins nici un pas energic spre a-le nimici.

Pactul croato-ungar.

După crâncene lupte între Croați și mai cu seamă între opozițiunea croată și între Unguri, dieta croată a numit deja o delegațiune, care în unire cu delegațiunea numită de camera din Peșta să stabilească bazele, pe care s'ar pute aplană diferendele ce există între Croați și Unguri. Delegațiunea croată se compune din cei mai moderați omeni, dispuși a aduce o împăciuire cu Ungurii. Presa maghiară însă pare că ar voi să prevină delegațiunea ungerescă, ca să nu cedeze nimic, și se poate întâmpla ca cestiunea croată-ungară să rămână neresolvată.

Cererile actuale ale Croaților se pot reduce cam la aceste puncte: Mai întâi, denumirea oficială de „austro-ungar“, întrebuițată pentru imperiu, ministeră, administrațiune etc., e considerată de Croați ca fiind contrară art. 1 al pactului de unire între cele două țări. Ungaria singură nu face o unitate politică și n'ar pute impune numele său totalității Statelor, ale căror drepturi sunt înscrise în legea fundamentală. Cestiunea financiară nu e mai puțin complicată, și Croații cer ca ea să fie definitiv regulată. Veniturile Croației trebuie să aibă destinații speciale; poșta de exemplu nu aduce aprôce nimic Croației, deocă timbrele sunt ungeresc și este peste puțină de a se face socotela de ce aparține Croației. În ministerul ungeresc Croația nu este reprezentată; secțiunile administrative, speciale Croației, nu există; naționalii Croați sunt prigoniți din toate funcțiunile Statului, pentru a se face loc Ungurilor. Delegațiunea croată cere ca, în conformitate cu art. 44, acăsta stare de lucruri să înceteze.

Un ultim punct — și acesta de o însemnătate capitală — este limba oficială. În pactul de unire (art. 56 și 57) se prevede că limba ce va fi întrebuițată exclusiv în administrațiunea și justiția Croației să fie cea croată. Departe de a se fi ținut de acăsta stipulațiune, Ungurii impuseră peste tot limba ungerescă, singura care e întrebuițată în toate actele autorității.

Convenția de estradare pruso-rusescă.

Monitorul oficial rus publică cuprinsul notelor schimbate la 13 Ianuarie n. între ministrul de externe rus Giers și între ambasadorul german Schweinitz:

„Guvernul rus se îndatorază să estradare guvernului prusian și viceversa la cerere pe acei supuși prusiani sau ruși, cari sunt acusați de următoarele crime și delict, eventuală condamnați pentru ele, dar cari au scăpat de pedepsă prin fugă: 1. Crime sau delict, sau pregătire pentru ele, ce sunt îndreptate în contra împăratului german sau rus și a membrilor familiei lor, precum omor, violență, vătămare corporală, detragere intenționată a libertății individuale, ofensă. 2. Omor precugetat sau încercare do omor. 3. Producerea sau păstrarea de dinamită și de alte materii explozibile în casuri, când așa ceva este interzis în Prusia sau în Rusia. În toate celelalte casuri, când Prusia sau Rusia cere estradare pentru crime neamintite mai sus, rămâne la buna chibzuie a guvernului prusian și rus, și decât nu sunt pedec, se va implini cererea luându-se în considerare relațiunile amicale și de bună vecinie a celor două state. Dacă crime sau delict, pentru care se cere estradare, s'au executat în scopuri politice, acăsta se nu dea nicidecum ansă la refusarea estradării. Convențiunea a intrat în putere cu ziua de 13 Ianuarie.“

„Journal de St. Pétersburg“ e convins, că Reichstagul german va aprobă estinderea convențiunei asupra Germaniei întregi. În raporturile existente e dorit și de sperat, dice numita foiă, că înțelegerea va fi imitată în interesul solidarității ce legă pe toate monarhiele.

Lupta de la Abu-Klea în Sudan.

În ziua de 17 Ianuarie n. trupele englese trimise în Sudan în contra Mahdiului au avut o crâncenă luptă la fântâna Abu-Klea cu rebelii. Amănuntele ce le dau telegramele sosite de pe câmpul de război despre acăsta luptă sunt următoarele:

Iscoditorii indigeni, cari fuseseră trimiși înainte ca să se informeze despre dușmanul, raportaseră fals, spunându că numărul inamicilor tăbăriți la fântâna Abu-Klea este mic. Generalul Stewart, comandantul englez, porni în fruntea a douăsprezece sute de ostași englezi, dându credință iscoditorilor, și la 16 Ianuarie ajunse în apropierea fântânei Abu-Klea, ale cărei isvire Stewart le găsi ocupate de 10,000 de rebeli. Arabii ocupaseră cele mai bune poziții fiind mai de tot acoperiți și desvoltându o tactică escelentă. Vedetele engleze nu puteau veni în nici o atingere cu dușmanul.

În 17 Ianuarie n. Stewart începă pe la 10 ore a. p. a înainta și a atacă pe Arabi, așezându-și trupele în careu. Cu totu focul omoritor al Englezilor, Arabii înaintară spre ei în șiruri strinse, se aruncară asupra careului englez, cu un uimitor dispreț de morțe, și-lu sparseră. Tunurile engleze nu putu nici decum intra în acțiune. Momentan Englezii fură aduși în disordine, dăr încurajați de ofițeri, formară din nou careul și pușcile Martini decimară pe Arabi, cari se retraseră în urmă lăsându pe locul de luptă douăsprezece sute de morți și răniți, ér Englezii ocupară fântâna. Perderile engleze sunt: 9 ofițeri morți, 9 ofițeri răniți, 65 de omeni morți și 85 răniți. Generalului Stewart i-a fost împascată calul sub el. Dintre trupele engleze a suferit mai mult brigada cea grea cu cămile și micul despărțământ de marină, ai cărui ofițeri toți au căduți. Intre ofițerii morți se află și colonelul Burnaby, cel mai popular ofițer al Angliei, cunoscut prin călări-tul său la Chiva și prin aventura sa cu balonul, Stewart înainteză mai departe spre Metammeh.

Din dieta Ungriei.

În ședința dela 22 Ianuarie n. se continuă desbateră asupra bugetului cultelor și instrucțiunii.

Ignacz Zimandy se bucură, că pentru întâia dată pte se se ocupe cu ministrul cultelor și instrucțiunii. Pe Trefort îl adoră, ca un școlar pe profesorul său, căci el este școlarul lui Trefort în antisemitism; ca dovadă citează o scrisore a lui Trefort din 1864 către Csengery. Adorațiunea sa pentru Trefort nici prin aceea nu e micșorată, că ministrul la alegerile trecute a pus totul în mișcare ca să-lu răstorne. Oratorul împuță ministrului, că activitatea sa stă în continuă contradicere cu catolicismul, cu biserica și cu profesorii ei, că el sacrifică școle catolice, că întrebunțeză fundațiunii catolice pentru scopuri nacatolice, ba chiar anticatolice. Față cu declarațiunea ministrului din ședința dela 21 Ianuarie, că respectă libertatea conștiinței și a convicțiunii, oratorul dăcă ministrul ar fi în stare să spu-lere întregul corp profesoral al școlilor medii, când acesta n'ar ascultă de poruncile ministrului. Oratorul arată că e de neconsecență în actele sale Trefort, dăcându odată, că națiunea maghiară iubind progresul s'a alipit la protestantism, altă dată că catolicismul este religiunea progresului. Citesce și o scrisore a ministrului către episcopul Pauer, în care atrăgea atențiunea acestuia asupra lui Zimandy, care a scris manifestul antisemiților. Oratorul nu'ndrăsnese să califice cum se cuvine o astfel de procedere, căci respectiva espresiune ar trebui să fie neparlamentară, dar atata e sigură, că un bărbat, care se jocă cu cele mai fundamentale principii politice și religioase ca o pisică ténără cu șorecele, ca un copil mic cu jucăria, care-și atérnă atât de desu principiile în cuiu, »un astfel de bărbat nu e vrednic să stea nu numai în sfatul coronei, dar nici în parlament. Unui astfel de om nu numai că nu i-așu încredință mândria și speranța țării, tinerimea studioasă, dar nici măcar cotețul meu de porumbi.«

Zimandy asigură pe ministrul, că nu aceia sunt adevărații lui inimiți, cari îl combat pe față, ci aceia cari îl exploatează prin lingușirile lor pentru scopuri egoiste. Bugetul îl respinge, fiind-că tocmai păzitorul celei mri vechi și mai lăpate biserici lovesce în ea. Jidovii talmudiști, a căror porancă principală în Talmud sună: »Spulberați pe aderenții lui (Christos)!« își pot alege liber funcționarii lor și acesta chiar după Tissa-Esslar. Ministrul calcă în picioare canonele. Asta se numese în Ungaria libertatea credinței.

Gabriel Ugron dăcă, ca guvernul ține în mână pe înalții demnitari bisericesci ca pe un instrumentum regni. Cestiunile politice trebuiesc însă rezolvate. »Biserica liberă în statu liberu« acesta'i principiul care trebuie adus la valoarea lui. Autonomia este singurul mod de rezolvare pentru regularea raportului dintre biserica și statu. Trebuie introdus în biserica catolică un spirit mai liber. Numai în modul acesta câștigă spiritul național și clerul de jos află scut în contra clerisiei.

Oratorul face următoarea propunere: »Considerându, că catolicilor li s'a răpiu autonomia; considerându că în urma stării neregulate a raporturilor dintre statu și bi-

serică începă a se ivi tendințe anti-constituționale: camera deputaților avisează pe ministrul cultelor și instrucțiunii să facă primii pași pentru regularea raportului dintre statu și biserica.«

Moriz Jokai răspunde deputatului Lesko. În discursul său ținut în secuime a dăsu: »Orașul Cașovia îl consideră ca un fort în contra curentelor agitatore panslaviste.« Apoi se laudă, își face quasi reclamă, că numele lui e amintit în toate țările pentru lucrările sale, pe care pretutindenea le întâlnește cineva. Mai dăcă de toate naționalitățile Ungariei se interesază, ca să le facă cunoscute lumii, cu aceeași căldură ca și de națiunea sa. (Vomă vedea decă e așa în »Austro-Ungaria în cuvinte și tablouri.« — Red.) Dar consideră de dușmană pe orice naționalitate, care atacă »idea de statu maghiaru.« Revine apoi din nou la lauda sa proprie Raportorii de țiare, dăcă el, fi eternizează pentru istoria fiecăr pasu al său. (Proverbul îns dăcă: Lauda propriea pute. — Red.)

»Noi trebuie să cucerim încă odată Ungaria, continuă Jokai, dar acesta nu o putem face cu forța, ci prin cultură, asimilându interesele; trebuie să ținim, ca toți locuitorii acestei țări de orice limbă să se simtă aci acasă, să considere această țară ca pe mama lor, să se sântă liberi pe cât e cu putință. (Vorbe goale ce le aruncă Ungurii la fiecare ocaziune în ochii străinilor cari nu'i cunosc. Fapte nu vorbe. — Red.) Laudă în urmă pe Trefort, comandantul expedițiunii culturale, și primesce bugetul.

Albert Kiss se ocupă de legea școlilor medii. Ministrul crează ordinațiunii peste ordinațiunii, care în praxă n'aducă nici un bine. Poporul nu știe nici acum încă cui aparține școla: bisericii, statului său comunei? În loc să sustragă școlele competenței autorităților bisericesci, să caute mai bine guvernul a ridica școle în acele comune unde nu sunt. Deplină libertate a credinței n'a devenit încă realitate. Elu deși e preot protestant, este pentru autonomia catolică.

Coloman Rostahazy găsesce, că cestiunea autonomiei bisericii catolice nu trebuie să se discute acum la bugetul cultelor.

Franz Komlossy polemizează cu Iranyi și cu ministrul cultelor, cari au dăsu, că preoții sunt de vină, decă prea puțin se face în școle în direcțiunea religioasă-morală. Vinovate sunt, dăcă oratorul, școlele interconfesiionale său cele fără confesiune. Numai jidovilor le e permis să'și instrueze copii lor în propria-le religiune. »Cine prostituază mai mult, întrăbă oratorul, pe fetele noastre? Jidovii!« Căci copii de jidovi se nasc, atatea doice creștine sunt necesare. Și când băeții de jidovi devin mari, ei cercetază școlele conduse de preoții noștri, pentru ca să batjocurescă apoi prin țiare pe acei preoți. Cei mai mulți jidovi însă inundă facultatea de medicină, de orice ca medicu se pot câștiga mai mulți bani. Oratorul se declară pentru autonomia bisericii catolice și crede că o mică regulă și măsură susu în cercurile clerisiei înalte n'ar strica. E o adencă prăpastia — deși calificația e egală — între șermanii preoți dela țară și între ilustrii prelați. Dar stea Trefort încă de ce an ministru, căci cine știe, dacă succesorul său nu va fi un jidov. Elu primesce bugetul, dar în același timp și propunerea lui Ugron.

SCRILE ȚILEI.

Ministrul instrucțiunii Trefort, în interesul promovării industriei din țară, a provocat secțiunile ce stau sub resortul său, să lucreze un proiect de ordinațiune, prin care să se avizeze autoritățile instrucțiunii, direcțiunile institutelor, administrațiunile fundamentale etc., ce cadu în sfera de acțiune a respectivelor secțiuni, ca atât aceia cât și subordinații lor toate articolele de industrie, necesare în oficiu, la instrucțiune și la economie, întru cât acestea se produc în Ungaria, să și le cumpere din țară.

Camera de notariat din Clușiu face cunoscut că, în urma morții notarului public din Brașov Dr. Franz Linz, pără la ocupația acestui postu îl va înlocui notarul public Petru Nemeșu.

În Coșiocna, aproape de Câmpia locuită mai numai de Români, s'a înființat o școlă de statu, în care s'au înscris deja 60 de elevi. Aibă grijă Români, ca inimile fiilor lor să nu se instreineze, ci să rămână românesci.

Casina română din Beiuș în 7 Februarie st. n 1885 va aranja un bal în favorul augmentării bibliotecii sale. La balul acesta se vor prezenta mai multe, dame în costum național. Reușirea balului atérnă dela interesarea On. publicu, a cărui sprijin îl și cere comitetul aranjatoru. Acei stimate domni din locu său provincie, cari țin cont de acest bal, însă din erore nu ar fi primit biletu de invitare, sunt rugați ași reclama dreptul la

Comitetul aranjatoru.

În bugetul pe anul viitor alu ministerului de războiu român se prevede și înființarea încă a două batalioane de geniu

—0—

Informațiunile gazetelor vieneze despre periclitarea și ruina reședinței metropolitane din Cernăuți sunt neesacte. În urma unor scurgeri de ape s'au stricat câteva case și livezi pe un deal în apropierea reședinței, dar pentru reședință nu este nici un pericol.

—0—

Un număr de aproape 800 cetățeni din Ploesti au adresat o petițiune mitropolitului primat al României în favoarea arhierelui Calistratu.

—0—

Soborul arhieresc din Belgrad, ocupându-se cu cestiunea decă se pot introduce nise reforme radicale în sinul bisericii sërbe, a rezolvat până acum cestiunea »reinsurării« clerului miren. Cestiunea a fost rezolvată în ședința dela 22 Ianuarie st. n. într'un mod afirmativ: preoții sërbi vor avea voie să se reinsore a doua și a treia oră. Resoluțiunea luată a fost comunicată patriarhului dela Constantinople.

Cugetări la încheierea anului.

Selagiu ziua de Crăciun 1884.

(Urmare din Nr. 9.)

În comitate, trebuie să mărturisesc, că peste tot Români noștri nu-și implinesc datorința pe deplin, nu luptă cu zel de ajuns pe acestu tărâm, pe care am puté desvoltă o activitate însemnată și în multe privințe forte folositoare. Causa e lenea și letargia, ce se observă mai pretutindeni, un fel de dispreț de afacerile publice, care este foarte periculoasă pentru cauza noastră, a căreia interese pretind că să luptăm necurmat între marginile legii și să aducem proba evidentă despre aceea, căta valoare are legea municipală și art. de lege 44 din 1868, și în general să probăm înaintea lumii cum se administrează și se respectă legile în acestu statu....

Luptele municipale mai au pentru noi și aceea mare însemnată, că ele ne ușurează și susțin organizarea noastră interioară tactică, dela care depinde totul, depinde izbânda finală. Frunțașii preoți și mireni de prin județe sunt responsabili înaintea națiunii pentru ceea ce se lucrăză său se neglige în comitate întru apărarea marilor noastre interese naționale.

Este adevărat, că și în municipii suntem mai pretutindeni scoși din pozițiunile noastre de mai înainte, parte și prin vina noastră, dăr am arătat deja că avem încă în multe comitate un număr destul de mare de membri, cu cari nu numai că putem face opozițiune, dăr putem și dobândim ici colo câte un succes în potri adversarilor noștri.

În comitatul rolul de căpetenie îl jocă comuna. Ce facem în comune? — Nimic sau mai nimic. Seimă, că în contra legii s'a impus limba maghiară ca limbă oficială în toate comunele din comitatele unguresci. Nu știu cum stăm în Ardél. Din cele ce se comunică însă în »Gazeta« mai ales din părțile Dobêcei și ale Năsăudului, mi se pare că și comunele transilvănene dau tare îndărăt, încât priveșce exercitarea dreptului de limbă și au început să fie aleși de notari străini, jidovi ș. a.

Decă mai există vre-o circumstanță atenuantă pentru purtarea noastră în comitat, atunci de sigur nepăsarea noastră în viața comunală este și rămâne neescusabilă. În casa și la vatra sa Românul, cu legea comunală a mână, cu totu sistemul virilist, este în drept a-și alege funcționarul din senul său, a-și decretă limba oficiasă și nu este dator a primi ordonanță în altă limbă ș. a. În comunu preoții și frunțașii mireni nu-și implinesc mai de loc marea lor chiamare, care este de a apără poporul țeran în contra volnicilor pașalelor din comitate și de a-lu feri de relele urmări ce trebuie să le aducă pentru elu administrarea afacerilor comunale într'o limbă, pe care elu n'o înțelege.

Dăr aceste sunt toate cestiuni de mare importanță, cari nu se pot rezolva într'o mică revistă. Să trec acum la viața noastră în familie, care este temelie existenței naționale. În viața familiară constat cu bucurie o stare mai îmbucurătoare. Limba română în familiile preoților noștri și în ale cărturarilor noștri mireni a reocupat terenul, pe care mai înainte îl stăpânea limba maghiară în comitatul Sătmarului.

Au dispărut aproape toți acei preoți maghiarisați din școla anilor 1830—40 cu escețiunea bătrânului protopop Darabant, încercat de păcate, sub a căruia păstorire de ani 46 se maghiarisă marea și frumoasă comună Verșiu.

Preoțimea cea ténără, cu bucurie vină a constat, este în cea mai mare parte zelosă și pătrunsă de curate sentimente naționale. Onore bravilor preoți tineri, cari își înțeleg chiamarea sântă de a lucra pentru cultivarea și fericirea națiunii lor. Rușine celor ce nu-și înțeleg

acastă chiămare și din nenorocire sunt încă și de aceștia în a căroră familii se mai vorbește și adî unguresce. Înainte de ce s'ar înstrăina cu totul de poporul lor le strigăm acestora: Stați pe loc cinstiți părinți și vă gândiți, că de unde veniți și unde vreți să vă duceți? Fiți signuri că faptele vostre nu vor rămâne ascunse lunei românești, care vă va condamna dacă se va convinge, că nu mai trăiți și sîmțiți cu poporul român, nu mai lucrați pentru binele lui, ci în slujba intereselor străine. În raportul viitor numele acestor păstori vitregi ai poporului va fi publicat și infierat după cum merită, dacă până atunci nu se vor reculege și îndrepta. (Va urmă.)

Alegerea de protopresbiteru în Arad.

Arad, 22 Ianuarie n. 1885.

Să nu credă on. publicu cetitoru, că se tratăză și acum despre alegerile la dieta țării. Astăzi avem să înregistrăm un act carele pe Românul creștin îl interesează indoiț, este actul bisericesc! Și aici Rsmănul își are două adăposturi: unul ca Român și altul ca membru din adevărata turmă a lui Christos. Cum-că am vorbit adevărul, mărturisesc în locul primu împrejurimea, că la alegerea de protopresbiteru din 72 membri s'au prezentat 62.

Când așu voi să descriu fidelu întraga decurgere a alegerii, atunci așu trebui să închinu câteva toasturi la acei pusilanimi, cari susțin că poporul român este degenerat. Le-așu dice după datina Francesului: »Poltroni!»

Cine a asistat la actul de alegerea protopresbiterului în Arad, ori voescă ori nu, trebuie să susțină că alegere mai armonioasă și mai cu tactu nu se pôte închipui! Alegerea în sine a decursu așa: părintele protosingelu Iosif Goldișu comisarul consistorialu, după ce a celebrat s. liturgiă și invocarea spiritului sântu, prin o cuvântare măduosă față cu actul electoralu la înălțimea chiămărei sale, a deschis ședința. Constatându-se numărul membrilor și alegându-se biuroul îndatinat, se purcede nemijlocit la alegere considerându-se că comitetul protopresbiteral a candidat pe toți 5 penții, cari sunt Moise Bocșianu, parohu în Curticiu asesoru la senatul, bisericescu în Arad, inspectoru scolaru, administratoru protopresbiteral actualu al Aradului, membru în consis. metropolitanu etc. Petru Suciu actualminteprotopresbiteru în Belu, Ioan Beleşu preot în Odvoșu, Mihaiu Sturza preot în Șiepreuși și Iosif Ardeleanu preot în Kélegyház.

Redeschidându-se ședința și numărându-se voturile s'a observat următorul rezultat: Moise Bocșianu 59 voturi și Mihaiu Sturza 3 voturi. Acest rezultat a fost primit cu aplauze ce păreau că nu voescă să mai înceteze.

Din parte-ne felicităm pre d. administratoru pentru onorea ce i-s'a oferit în sinodul protopresbiteral de acum. I dorim tăriă sufletescă să pôtă concentra pe langă sine tôte elementele cele resfirate ale Aradului.

Din altă parte felicităm pe d. comisar consistorialu Iosif Goldișu pentru bunul tactu ce l'a desvoltat și cu această ocaziune! Dér felicităm și tractul, pentru că prin actul de acum a arătat, că scie a fi de unu cuget și de o simțire, când se tractăză de cestiuni vitale.

Nu putem încheia fără să accentuăm, că purtare cea demnă a membrilor sinodali a demonstrat și acum, câtă hărnicie zace în Românul adevărat. Pôtecă de ar fi fost numai domni în sinod, s'ar fi întemplat vr'o anomalie, dér prezența cea marțială a Românilor țărani cum și ținuta lor demnă de invidiată a contribuit mult la rezultatul splendidu al sinodului electoralu.

Trăiască între Românii aradani concordia! Trăiască alesul protopresbiteru Moise Bocșianu spre fericirea tractului și spre fala noastră comună!

Unu alegătoru.

Din parlamentul român.

(Camera)

În ședința de la 11 Ianuarie s'ă da cetire mai multor comunicate care se trimittă la comisiunile respective. D. Stănescu cere unu concediu de opt zile fiind bolnav, și se primesce, asemenea se acordă unu concediu de două-deci și opt zile fără diurnă d-lui Ianoli. D. Cerchez anunță o interpelare d-lui ministru de interne, dacă art. 15 din legea rurală s'a aplicat sau întră cât s'a aplicat. D. ministru de interne spune că este gata a răspunde și așteptă ca d. Cerchez să se desvolte interpelarea. D. Cerchez spune că din neaplicarea art. 15 țărani sunt expuși la tôte șicanele din partea proprietarilor. D. ministru de interne spune, că de când s'a votat legea rurală au trecut pe la acestu ministru bărbați din tôte nuanțele politice și că nici unu din ei nu a pus art. 15 în aplicație, și acesta fiindcă nu a avut ingineri, cari se fac delimitarea, dér că îndată ce regimentele de geniu vor avea oficeri și se va mai înmulți numărul, la anul speră că

va începe această lucrare. D. Carp spune că este foarte anevoe a începe o asemenea lucrare, că ea costă mai mult de vr'o șese milioane, și că mai bine ar fi, ca guvernul să pue în studiu cestiunea și apoi să vină să arate mijlocele cu care ar putea ajunge la aplicarea reală a acestui articolu, ér nu să se emită numai idei și promisiuni. D. N. Dimancea spune că suma de șese milioane nu este bine a ne speria, ci ar trebui să facem și mai mari sacrificii, căci trebuie să se aplice acestu articolu cât mai curând și dacă acum 20 de ani s'a putut face improprietărea de acei poloneși etc. cum astăzi, când avem multu mai mulți ingineri, nu se pôte face această reparație. D. Iepurescu vorbește contra ideilor d-lui Carp. D. prim-ministru spune că nu pôte înțelege cum țara întregă nu pôte face delimitarea în trei ani de zile, când d. Carp în trei luni a făcut delimitarea la moșia d-sale. Apoi spune că d-sa nu a promis de primăveră începerea lucrărilor ci peste unu an, când geniul va termina lucrările sale în Dobrogia și ca guvernul să aibă timpul necesar de a face un plan general. Se pune la votu închiderea discuțiunii, care se primesce.

D. prim-ministru depune unu proiect de lege pentru crearea unei pensii viagere vèduvei repausatului Ubicini.

(Senatul)

Se ocupă cu legea pentru plata de 10 lei la fiecare sută de kilograme dreptul de esportațiunea de sdrențe, petece și maculatură de imprimeria.

BURSA DE BUCUREȘTI.

Cetim în »Curier. financ.» din Bucuresci: Săptămânile se succed unele după altele, fără să putem vedé perspectiva vre-unei îmbunătățiri seriose și durabile în țergul valorilor. În unele momente, pare că situațiunea s'ar ameliora, transacțiunile devin mai active, valorile cotează în reprimere, totul pare în fine că ne suride. A doua zi însă, descuragiarea revine, afacerile se reduc la minimul posibil și cele câteva puncte ce unele valori câștigaseră în momentele de bune dispozițiuni ale pieței, se perd de-o dată cu unu mare prisos. Astfel a fost situațiunea pieței noastre în ultima săptămână. După o seriă de burse rele, Mercuri am putut înregistra orecare veleități de reprimere; imediat însă Joi totu terenul cucerit era pierdut. Er constatarăm din nou o ușoră ameliorație; aurul se presintă în condițiuni mai favorabile și agiul său cădu mai înteu la 16 și apoi la 15%. Cine ne pôte asigura însă că și această efenire a metalului galben nu e decât factică și trecătoare? Și adevărul e că nici pôte fi altfel, întră cât ameliorarea pieței nu este întemeiată pe o îmbunătățire a situațiunii generale economice a țerei. Deja esportul cerealelor a încetat cu desăvârșire, Dunărea fiind închisă și drumul la mare inaccesibil pentru produse, și apoi pentru primăveră încă nu prea avem perspectiva pentru o mare esportațiune, Porumbul care e articolul ce deobicnuitu esportăm prin Martie și Aprilie e în mare parte stricat, el nu va putea prin urmare face obiectul unor vii transacțiuni cu străinătatea și cel care se va vinde e probabil că se va da cu prețuri, care nu vor remunera nici munca nici capitalul. Iată perspectiva ce ni se înfățișă și iată pentru ce o reprimere serioasă și durabilă nu putem avea.

MULȚĂMITĂ PUBLICĂ.

Subscrisul comitetu parochialu ține de sfântă datoriă a aduce și pe cale diaristică sincera sa mulțumire venerabilului domn Radu Pascu, comerciant în Brașov, pentru colecta ce a binevoit a întreprind în favorul școlii noastre profesionale. Domnul Radu Pascu a arătat în ori și ce vreme unu deosebitu interesu pentru comuna sa natală și în deosebi șola noastră s'a bucurat în mai multe rânduri de ajutore considerabile din partea D-Sale.

Etă numele generoșilor contribuți, cari au binevoit a se subscrie în lista despre care e vorba: d-nii Radu Pascu 50 fl., Diamandi I. Manole comerciant 20 fl., Ioan Manole comerciant 10 fl., Andrei Barseanu profesor 10 fl., Frații Stănescu comerciant 25 fl., Ioan Dușoiu comerciant 10 fl., N. N. 5 fl., Petru M. Zănescu comerciant 10 fl., Ioan I. Burduoiu comerciant 2 fl., Alexe D. Eremie comerciant 1 fl., Ioan Christescu comerciant 1 fl., Gr. Birea comerciant 1 fl., Nicolae N. Navrea 1 fl., D. R. Pascu 4 fl., Quittner Kupferstich 10 fl.

Fie siguri acești stimați domni, că sumele contribuite de dînșii se vor întrebuintă în modul cel mai corespunător. Fie siguri, că Dertarii le vor fi în ori ce vreme recunoscători.

Dărste, 13 Ianuarie 1885.

Pentru comitetul paroch. gr. or. în Dărste:

T. Bărsan, președinte.

I. Broșu, notar.

SCRİ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

Polă, 26 Ianuarie. — Regina a vizitat erî fortul și turnul învêrtitoru din Punta Christo în Valle maggiore. Nôptea a petrecut-o pe yachtul „Phantasie.” Înainte de amedi a asistat la serviciul divin din capela marinei. Intreprinse apoi o călătoriă spre Fiume, de unde se întorse după amedi.

Londra, 26 Ianuarie. — Cu ocaziunea esplosiunii din Tower s'au stricat mai multe sute de pusc. Vr'o 70 de ómeni se aflau în tur-

nul celu alb, dintre cari patru au fost răniți. Cei doi poliști, cari au fost jertfele esplosiunii din Westminsterhall, nu e speranță de a fi scăpați.

Chicago, 26 Ianuarie. — La socialistul Funk s'au găsit unu butoiu cu dinamită, praf și mașine infernale.

DIVERSE.

Unde se găsecă cele mai multe femei? — Cei mai mulți, întrebați fiind, ar răspunde de sigur, că în Turcia. Mare erore însă, fiind că acolo bogatul are mai multe femei, dar adesea mulțimea, șeracii, nu au mai nic una. Cele mai multe femei, seu populațiă feminină se găsecă în număr mai mare, în comparațiune cu poposațiunea bărbătescă, în micul principat din Germania Waldeck și anume 1,100 femei vin la 1000 bărbați. Dacă s'ar scoti numărul femeilor în Germania întregă, da aprupe 1040 femei la 1000 bărbați. Portugalia ca stat este cel mai avut în femei, de órece are 1084 femei la 1000 de bărbați. Din contră, Grecia este țera cea mai puțină avută în femei; aci vin 1000 de bărbați la aprupe 900 femei.

**

Unu tribunal plăcut. — La 13 Ianuarie n. unu fabricant din Postdam apărut înaintea tribunalului fiind acusat că a insultat pe unu funcționar. Când acusatul fu întrebat să spună când s'a născut, răspunde: »În 13 Ianuarie 1845.» — »Va să dice astăzi ți-este ziua nascerei și de aceea ți putem gratulă,» dise președintele și toți membrii tribunalului, precum și procurorul, făcără din cap în semn de aprobare zimbindă cătră »fericitul» care sta pe banca de acusațiune, precând președintele se adresă vesel cătră apărătoru, unu avocat din Berlin: »Asta o puteți aduce imediatu ca motivu de ușurare în discursul de apărare.»

**

Unu primar cu minte. — În satul Englharing din Bavaria întră o veselă societate cu sâni, pocnind din bice, pentruca să mănance și să bea în birt. În veselia cea mare, capetele se umplură de amețitorul duhu alu băturii și o strașnică păruială începă între călători la care luară parte și picioarele scaunelor, sticlele, paharele, ș. a. Când se păruiau mai cinstiți, ușa birtului se deschise și o voce tare comandă: »Pe ei!» La momentu nisce săgeți de apă rece începă a le face dușuri peste totu corpul. Păruiala se termină și fiecare, udă ca unu cățel aruncat în apă, și căuta câte un locșor să se usuce. Primarul, fiindcă »și cunosea ómenii,» adusesse pompa (tulumba) satului să stingă focul beției. »Asta — așa opina el — ajută mai mult decât 5 poliști.» Așa a și fost.

**

O înrudire ciudată. — Unu locitor din New-York, căsătorit acum doi ani, serie unui prietinu alu său: »M'am căsătorit cu o vèduvă care locuia cu nora ei; după cât-va timp, tatăl meu s'a căsătorit cu nora soției mele. Soția mea a devenit astfel sócra și în același timp nora tatălui meu. Nora soției mele este acum sócra mea și sunt socrul sócrei mele. Sócra mea, care este nora soției mele, a născut unu băiat. Acestu băiat este fratele meu, căci este copilul tatălui și alu sócrei mele; dar fiind asemenea și fiul nororei soției mele, soția mea este bunica lui, și eu sunt bunicul fratelui meu.»

**

Escumunicare. — Archiepiscopul din Genua a publicat o pastorală, în care amenință cu escumunicare pe redactorii, pe culegătorii tipografici, pe vèndătorii și pe toți cetitorii foiei »Epoca.»

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.”

Cu 1 Ianuarie st. v. 1885 s'a început unu nou abonamentu, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 9 franci în aur

„ șese „ 18 „ „

„ unu an 36 „ „

Din cauza însemnatei scăderi a cursului biletelor de bancă române, suntem constrinși a condiționa plata abonamentelor în aur, seu în hartiă cu adausul agiului.

Domnii abonați noi sunt rugați a ne trâmite adresele D-lor exactă arătându-ne și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 24 Ianuarie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 12 Ianuarie st. v. 1884.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Cursulu pietei Brasovu

din 26 Ianuarie st. n. 1885.

Table with market prices for Braşov, including exchange rates for various currencies.

Numere singuraticite din „Gazeta Transilvaniei“ se potu cumpera in tutungeria lui Gross (in casa prefecturei.)

9812-1884 számhoz.

Arveresi hirdetmenyi kivonat.

A brassói kir. törvszék mint tkvi hatóság közhírtéteszi, hogy ügyvéd Puskariu József végrehajthatónak, O-tohán község végrehajtást szenvedő elleni 162 frt. — kr. tökekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő az Otoháni 651 setjkben felvett A + 806, 2657, 2658, 4169, 4170, 5148, 5149, 5150, 6148, 6508, 7655, 8510-a 8611, 2134 és 2135 hrsz. fekvők és pedig a 806 hesz. melynek kikiáltási ára 56 frt. bánatpénz 5 frt. 60 kr.

Table listing property details for the auction, including lot numbers and prices.

az árverést — frt. — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1885 évi márczius hó 20-ik napján délelőlt 9 órakor Otohán község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 Şában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi November hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminis-

teri rendelet 8 Şában, kijelölt ovadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 Ş-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassoban 1884 évi december ho 20-ik napján.

A brassoi kir. tszék mint telekkvi hatosága.

Deçssi, elnök

Tordai, jegyző.

Zambach și Gavora

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci de ritu latinu și grecu

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Falonu seu Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachi'nn prapuri. Tote felurile de steguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) Covortu pe

altariu, potiruri, Pietohlebnica, cadelnițe, Pacificalu, candelu de altar, policandre pentru biserică, Ripide, Chivotu, cărți de Evangeliă etc.

Comande se efectuescu promptu. — Obiectele, care nu voru conveni, se voru schimbă cu altele.

Mersulu trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapesta a călei ferate orientale de statu reg. ung.

Large table showing train schedules for various routes including Predealu-Budapesta, Teiușu-Aradu-Budapesta, and Budapesta-Aradu-Teiușu. Includes columns for train types and departure times.

Nota: Orele de nopte suntu cele dintre liniile grose

Tipografia ALEXI, Braşov.